

பூமியில் குமாரனுடைய தெய்வீகத்தை “நான் கிருக்கிறேன்” என்ற கூற்றுக்கள் பிரதிபலிக்கின்றன

இயேசுவின் வாழ்வு மற்றும் அவரது உரிமைகோருதல்களில் பல அம்சங்கள், அவரது காலத்தின் வரலாற்றுப் பின்னணி மற்றும் மதச் சூழல் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் மிக நன்றாகப் புரிந்து கொள்ளப்படுகின்றன. இருப்பினும், இயேசு மற்றும் அவரது ஊழியம் பற்றிய உலகளாவிய தனிச் சிறப்பானது வழக்கமான விதிகளான இடம், காலம், கலாச்சாரம், மதச்சிந்தனை அல்லது வரலாறு போன்றவற்றால் வரையறைப்படுத்தப்பட அல்லது அளக்கப்பட முடியாது. மாறாக, அவர் இந்த வட்டாரங்களை யெல்லாம் கடந்து நின்று, அவை ஒவ்வொன்றிற்கும் தகுதியான அர்த்தத்தைத் தருகின்றார். அவர் குமாரனாகிய தேவனாயிருப்பதால் அவைகளைக் கடந்து நிற்கின்றார். அவர் தேவன் - மனுஷன் என்ற வகையில் அவைகளுக்குள் வாழ்ந்து, அதன் மூலம் அவைகளுக்கு அர்த்தம் தருகின்றார். அவரின் தெய்வீகத்துவமும் மனிதத்துவமும் நாம் இருப்பதற்கே மிகவும் இன்றியமையாதவைகள் ஆகின்றன. அவரது தெய்வீகத்துவமின்றி நாம் படைக்கப்பட்டிருக்க முடியாது; அவருடைய மனிதத்துவமின்றி நாம் இரட்சிக்கப்பட்டிருக்க முடியாது.

இயேசு தக்க உரிமையுடனேயே தாம் தேவன் என்று போதித்தார் என்பதில் வியப்பெதுவும் இல்லை. புதிய ஏற்பாட்டு எழுத்தாளர்கள் அவருடைய தெய்வீகத்துவத்தை வலியுறுத்தியதிலும் வியப்பெதுவும் இல்லை. இயேசுவின் வாழ்வு மற்றும் போதனையின் அடிப்படையாக இந்த நிறைவான சத்தியம் மட்டும் இல்லாதிருந்தால், அவர் ஒரு மாபெரும் தத்துவஞானி, ஒழுக்கவியலாளர் அல்லது போதகர் என்பதற்கு மேலாக இருந்திருக்க மாட்டார்; பாவம் மற்றும் மரணம் ஆகியவற்றின் பிடியிலிருந்து விடுதலையாவதற்கான நமது நம்பிக்கையானது வீணாகவும் ஆதாரமற்றதாகவும் ஆகியிருக்கும். இந்த விஷயத்தை நாம் முழுமையாக எதிர்கொள்ளுவோம்; இயேசு தேவனாயிருந்தார் அல்லது ஒரு கொடிய வஞ்சகராய் இருந்தார். இந்தக் கேள்வியைக் குறித்துத் தெளிவாக அவர் என்ன கூற இருக்கிறார்?

அவரது தெய்வீகத்துவம் வலியுறுத்தப்பட்டது

இயேசுவை “தேவனுடைய குமாரன்” என்று அழைத்த பலரும், அவர் தெய்வீகத்துவமானவர், என்று நினைக்க அவசியமற்றவர்களாய் இருந்தார்கள். “மேசியா” என்ற சொற்றொடரானது தன்னிலேயே தெய்வீகத்துவத்தைக் குறிப்பிடுவதில்லை என்று நாம் கண்டிருக்கின்றோம். அவருடைய அற்புதங்கள், அவர் தெய்வீகமானவர் என்று விசுவாசிக்கும்படி எப்போதுமே வற்புறுத்திக் கொண்டிருந்ததில்லை என்றும் நாம் கண்டிருக்கின்றோம். மேலும் அவர் தம்மையே “மனுஷ குமாரன்” என்று தொடர்ந்து விவரித்துக் கொண்டதானது அவரது தெய்வீகத்துவத்தை வலியுறுத்துகின்ற வழியாகும் என்று பெரும்பான்மையானவர்களால் தகுதியான வகையில் புரிந்து கொள்ளப்படவில்லையென்றும் நாம் கண்டிருக்கின்றோம். இருப்பினும் தேவனாய் இருக்கிறார் என்பது பற்றிய இயேசுவின் குறிப்பிட்ட உரிமைகோருதல்களை நாம் பரிசீலனை செய்திருக்கவில்லை. இப்பொழுது நாம் அதைச் செய்வோம்.

இயேசு ஒரு யூதராக இருந்தார். அவரது உடலமைப்பு, கற்றல், வாழ்வு மற்றும் செயல்பாடுகள் இவை யாவும் “ரபீ, நீர் தேவனிடத்திலிருந்து வந்த போதகர் என்று அறிந்திருக்கிறோம்” (யோவா. 3:2அ) என்று இயேசுவினிடத்தில் கூறும்படி சனதெரீன் சங்கத்தின் ரபீயான நிக்கொதேமுவை வழி நடத்திற்று. இயேசு ஆகமங்களை அறிந்திருந்தார்; ஆகமங்களைப் போதிப்பவர்கள் அவர் பரிசுத்த எழுத்துக்களை அறிந்தவர் என்பதை அறிந்திருந்தார்கள். ஆகையால், இயேசு தமது தெய்வீகத்துவத்திற்குச் சாட்சியமாக வேதவாக்கியங்களைப் பயன்படுத்திய பொழுது, அவரது கருத்தை அவர்கள் தவற விடவில்லை. அவர் வினயமாய் இருந்தார் என்பதை அறிந்ததால் அவர்கள் வியப்பும் கோபமும் அடைந்தார்கள். அவர் தம்மைத் தேவனென்று உரிமைகோரியதை அவர்கள் அறிந்தார்கள்.

மோசேக்கு வெளிப்படுத்தப்பட்ட தேவனுடைய நாமத்தை யூதர்கள் உச்சரிக்காத அளவுக்குப் பயபக்தியுடன் மதித்தார்கள் (யாத். 3:13-15; 6:2, 3). இதற்கான வேதவசன ஆதாரமானது கி.மு. சுமார் 100 வரைக்கும் பின் சென்று சவக் கடல் சுருள்களில் காணப்படுகின்றது. சவக்கடல் சுருள்களில் உள்ள ஏசாயாவின் புத்தகமானது, வேதபாரர்கள் ‘adonay (Lord) என்ற வார்த்தையை yahweh (God) என்ற வார்த்தைக்கு மேலாக எழுதினார்கள்’ என்பதைக் காண்பிக்கின்றது. அவ்வழி முறையில், சொல்வதற்குரிய பெயருக்குப் பதிலாக “கர்த்தர்” என்று கூறும்படி வாசகர்கள் நினைவூட்டப்பட்டார்கள். மோசேக்கு வெளிப்படுத்தப்பட்ட தேவனுடைய நாமமானது “இருக்கின்ற” என்ற வினைச் சொல்லின் ஒரு வடிவமான “Yahweh” என்பதாகும். வேறு வார்த்தைகளில் சொல்வதென்றால், தேவன் “இருக்கின்றவராக” அல்லது “இருப்பவராக”த் தம்மை மோசேக்கு வெளிப்படுத்தினார், அது இருக்கின்ற ஒருவரைக் குறிக்கும்.

இந்த நாமத்தை இயேசு தம்மைக் குறிக்கப் பயன்படுத்திய போது, யூதர்கள் மத்தியில் எழுந்த கோபத்தையும் மூர்க்கத்தையும் நாம் அரிதாகவே

புரிந்து கொள்ள முடிகின்றது: “அதற்கு இயேசு: ‘ஆபிரகாம் உண்டாகிறதற்கு முன்னமே நான் இருக்கின்றேன் என்று மெய்யாகவே மெய்யாகவே உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்’ என்றார். அப்பொழுது அவர் மேல் எறியும்படி கல்லுகளை எடுத்துக் கொண்டார்கள்” (யோவா. 8:58, 59அ). இது முடிவான ஒரு அறிவிப்பாய் இருந்தது. இதைக் காட்டிலும் உயர்வான உரிமைகோருதல் ஏற்படுத்தப்பட முடியாது.

கிரேக்கப் புதிய ஏற்பாட்டில் பிரதிபலிக்கப்பட்டுள்ளபடி, *ego eimi* (“நான் இருக்கிறவர்”) என்பது தேவனுக்குக் குறிப்பாக இருப்பதுடன், தேவன் தம்மைப் பற்றி எபிரெய பாஷையில் வலியுறுத்தும் வகையில் ‘*ani’ani hu* (“நானே அவர்”) என்று பேசியதன் மொழிபெயர்ப்பாகவும் இருக்கின்றது (உபா. 32:39). இந்தக் கூற்றானது வலியுறுத்தமுள்ளது என்பதைத் தவிர வேறு வழியில் அறிவுக் கேற்ப ஆலோசிக்கப்பட முடியாது. NIVயில் “நான் உங்களுக்குச் சத்தியத்தைச் சொல்லுகிறேன்” (I tell you the Truth) என்றுள்ள சொற்றொடரானது, மூலத்தில் “ஆமென், ஆமென்” என்றுள்ளது, இது KJVயில் “Verily Verily” என்றும், RSVயில் “truly truly” என்றும் தமிழில் “மெய்யாகவே, மெய்யாகவே” என்றும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது.²

இருப்பினும், யூதர்கள் அவரை விசுவாசிக்கவில்லை. அவருடைய உரிமைகோருதலைத் தேவதூஷணம் என்று அவர்கள் கருதினார்கள். தேவதூஷணமானது கல்லெறிதல் என்ற தண்டனையால் மரணம் தருவதற்கான குற்றமாய் இருந்ததால் (லேவி. 24:16), அவர்கள் ரோமானியச் சட்டத்தால் (யோவா. 18:31) அனுமதிக்கப்படாதிருந்த செயலைக் கூட்டமாய்க் கூடிச் செய்து முடிக்கத் தேடினார்கள்.

எல்லாவற்றையும் கருத்தில் கொண்டு, “நான் இருக்கிறேன்” என்ற சூத்திரத்தைப் பின்வருமாறு பேசுவது தகுதியுள்ளதாய்க் காணப்படுகின்றது: “இது இயேசு தம்மைப் பற்றியே அறிவித்துக் கொண்ட தைரியமான அறிவிப்பு ஆகும். ‘நான் இருக்கிறேன்.’ இது, ‘நான் எங்கு இருக்கிறேனோ, அங்கு தேவன் இருக்கிறார், அங்கு தேவன் வாழ்கிறார், பேசுகிறார், அழைக்கிறார், கேட்கிறார், செயல்படுகிறார், முடிவெடுக்கிறார், அன்பு கூருகிறார் ...’ இதைக்காட்டிலும் தைரியமாய் எதுவும் கூறப்படவோ, கற்பனை செய்யப்படவோ முடியாது” (E. Stauffer, *இயேசுவும் அவரது வரலாறும்* என்ற நூலில்).

ஆழ்ந்தறிவுள்ள, இக்கூற்றானது அடிப்படையில் ஒரு அறிக்கையாய் இருப்பதில்லை. அதைக் காட்டிலும் அதிகமானதாய் இருக்கின்றது. இது திகைப்பூட்டும் ஒரு அறிவிப்பாகும். இது தெய்வீகத்துவமுடையவர் கூறிக் கொள்ளும் மொழிநடையாகும் (எ.கா. ஏசா. 41:4). இதை மனதில் கொண்டிருந்தால், இயேசுவின் வாழ்வில் பல கூற்றுக்கள் விசேஷ குறிப்பிடுதல்களால் செறிவூட்டப்பட்டவையாகின்றன: “ஜீவ அப்பம் நானே”, “நானே உலகின் ஒளி”, “ஆட்டு மந்தைக்கு வாசல் நானே”, “நானே நல்ல மேய்ப்பன்”, “நானே உயிர்த்தெழுதல்”, “நானே ஜீவன்”, “நானே வழி”, “நானே சத்தியம்”, “நானே மெய்யான திராட்சச் செடி” (யோவா. 6:35; 8:12; 10:7, 11; 11:25; 14:6; 15:1) ஒருவர் எப்படித் தம்மைப் பற்றி இப்படிப்பட்ட கூற்றுக்களைக் கூற முடியும்? இயேசு ஒரு வெறியராகவோ, பித்தம்

கொண்டவராகவோ அல்லது தேவனாகவோ இருந்தார் என்று யாரோ ஒருவர் கூறியுள்ளார். இந்த விபரங்களை ஒருவர் வாசித்து, இவற்றை விசுவாசித்து அதன் பிறகு, இயேசுவை ஒரு வெறியரென்றோ அல்லது பித்தம் கொண்டவரென்றோ கூறும் எவரும், இயேசுவைப் பற்றிக் கூறுவதற்கும் அதிகமாகவே தம்மைப் பற்றிக் கூறுகின்றவர் ஆவார்.

அவரது தெய்வீகத்துவம் உறுதிப்படுத்தப்பட்டது

இயேசு “நானே இருக்கிறவர்” என்று கூறிய போது, மற்றவர்கள் வழக்கமற்ற முறையில் செயல்பட்டதை இயேசுவின் வாழ்வில் நடந்த நிகழ்ச்சியொன்று காண்பிக்கின்றது. காட்டிக் கொடுத்தவனான யூதால், படை வீரர்கள் மற்றும் யூத மதத் தலைவர்கள் கொண்ட ஒரு குழுவை, இயேசுவைத் தேடும்படிக்கு கெத்சமெனே தோட்டத்திற்கு வழி நடத்தினான். அங்கு அவர்கள் அவர் தம் சீஷர்களுடன் இருக்கக் கண்டனர். இயேசு அவர்கள் யாரைத் தேடி வந்தார்கள் என்று அவர்களிடத்தில் கேட்டார் (யோவா. 18:4). அவர்கள் “நசரேயனாகிய இயேசுவை” என்று கூறிய பொழுது, அவர் “Ego eimi” (“நானே இருக்கிறவர்”, இது பல பிரதிகளில் “நானே அவர்” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது) என்று பதில் அளித்தார். இந்த ஆயுதமேந்திய படைக் குழுவும், மத முக்கியஸ்தர்களும் இயேசு தம்மை கலிலேயாவிலிருந்து வந்த நாடோடியான/சுற்றித் திரிகின்ற ரபீ என்று மட்டுமே கூறியதாகப் புரிந்து கொண்டார்களா? அப்படியென்றால், அவர்கள் ஏன் பின்னிட்டுத் தரையிலே விழுந்தார்கள்? (யோவா. 18:2-8). இகழப்பட்ட பகுதியொன்றில் இருந்து வந்தவரும், எருசலேமின் மதநிர்வாகத்தினரால் ஏளனம் செய்யப்பட்டுப் புறக்கணிக்கப்பட்டிருந்த இந்தப் பழைமை வாதமற்ற ரபீயிடம் அவர்கள் பயப்படத் தக்க மற்றும் அச்சுறுத்தக்கூடிய சிலவற்றை அவர்கள் கண்டார்களா? அரிது! அவர்கள் கண்டது மனதில் ஆழப்பதியும் ஒரு உருவமாகும். அவர்கள் கேட்டது - “Ego eimi” என்ற - தெய்வீக மொழியாகும். அதை அவர் இருமுறை கூறினார்! “அவர்” என்ற பிரதிப் பெயர்ச் சொல்லானது மொழிபெயர்ப் பாளர்களால் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. கிரேக்க வசனத்தில் இது இல்லை. வேதாகமங்களில் சாய்வெழுத்துக்களில் உள்ள வார்த்தைகள் வேதவசனப் பகுதியுடன் சேர்க்கப்பட்டவைகள் என்ற குறிப்பைச் சுட்டிக்காட்டுவது இதைச் சரி பார்க்கும். தெளிவுரை வேதாகமங்கள் பெரும்பாலானவற்றில் உள்ள குறிப்புகளும் “அவர்” என்ற வார்த்தையானது மூலத்தில் இல்லாததைச் சுட்டிக்காட்டும்.

முந்திய வேளைகளில், இயேசு தம் உரையைக்கேட்ட யூதர்களிடத்தில், பரலோகத்தின் பிதாவுடன் தமக்குள்ள தனிச் சிறப்பான உறவுமுறையை விளக்கப்படுத்தியிருந்தார். அவர், தாம் மேலிருந்து வந்தவர் என்றும் அவர்கள் தாழ்வில் இருந்து உண்டானவர்கள் என்றும் வலியுறுத்தியிருந்தார். அவர்கள் தங்கள் பாவங்களின் காரணத்தால், தாம் செல்லும் இடத்திற்கு வர முடியாது என்று கூறியிருந்தார். இருப்பினும், “நானே அவர் என்று

நீங்கள் விசுவாசியாவிட்டால், உங்கள் பாவங்களிலே சாவீர்கள்”³ என்று கூறியதன் மூலம் அவர்களுக்கு அவர் ஒரு பரிகாரத்தை அளித்திருந்தார்/ வைத்திருந்தார். இயேசு அதை முழுமையாக அவர்களுக்கு முன் வைத்தார். “நானே இருக்கிறேன்” என்பதன் கேள்வியானது ஆர்வமுள்ள இறையியல் பகுதி விஷயமாக மட்டும் இனியும் இருப்பதில்லை.

இன்றைய நாட்களிலும் அது அப்படியிருக்க முடியாது. இயேசு “இருக்கிறேன் என்பவராக” இருக்கிறார். அவரது பிதா “இருக்கிறேன் என்பவராக” இருக்கிறார். இது தெய்வீகத்துவத்தின் மொழியாகும். இயேசுவின் தெய்வீகத்தில் விசுவாசக் குறைபாடுள்ள எதுவும் அவரிடத்தில் சேரும் மற்றும் அவரது பரலோக இல்லத்தில் சேரும் கதவை அடைத்து விடுகின்றது.

தெய்வீகத்துவமானவர் என்ற வகையில், இயேசு தம்மை மேசியாவாக அடையாளப்படுத்தினார். தெய்வீகத்துவமானவர் என்ற வகையில், இயேசு தம்மை யூதர்களின் அரசராக அடையாளப் படுத்தினார். தெய்வீகத்துவமானவர் என்ற வகையில், இயேசு தம்மை மனுஷகுமாரனாக அடையாளப் படுத்தினார். தெய்வீகத்துவமானவர் என்ற வகையில், இயேசு தம்மைத் தேவகுமாரனாக அடையாளப்படுத்தினார். தெய்வீகத்துவமானவர் என்ற வகையில், இயேசு பாவினைத் தேடவும் இரட்சிக்கவும் இந்த உலகத்திற்கு வந்தார். இயேசு, குமாரனாகிய தேவனாகவே இருந்தார்.

இந்த அடையாளப்படுத்துதல்கள் யாவும் அவர் மாம்சம் என்ற திரையில் இருந்த போது ஏற்படுத்தப்பட்டன. அவை யாவும் தேவனுடைய ஞானம், வல்லமை, மகிமை, அன்பு மற்றும் கிருபை ஆகியவற்றின் செயல் விளக்கங்களாயிருந்தன. இந்த அடையாளப்படுத்துதல்கள் யாவும் அவரது உயிர்த்தெழுதலினால் சரி பார்க்கப்பட்டு மற்றும் அதிகாரப்படுத்தப் பட்டன! இந்த மாம்சத்திரையானது அன்பான மற்றும் கிருபையான தேவனை மறைத்தும் வெளிப்படுத்தியும் இருந்தது. அடுத்து நாம் இயேசுவின் மனிதத்துவத்தைப் படிக்கையில், அந்த மாம்சத்திரையைப் பற்றி நாம் பரிசோதனை செய்வோம்.

குறிப்புகள்

¹Miller Burrows, ed., *The Dead Sea Scrolls of St. Mark's Monastery*, vol. 1, “The Isaiah Manuscript and the Habakkuk Commentary” (New Haven: The American Schools of Oriental Research, 1950), Plate 22, line 20; Isaiah 28:16; etc. ²NIV, RSV, KJV, NEB, JB மற்றும் தமிழ் வேதாகமம் ஆகியவற்றில் யோவா. 8:58ஐக் காணவும். “சுவிசேஷ நூல்களில், இது [ஆமென், ஆமென்] என்பது இயேசுவால் மட்டும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது, மற்றும் இது ஒரு தனிச் சிறப்பான கூற்றுக்கு முன் சொல்லாகவே எப்பொழுதுமே இருந்துள்ளது. இது அவைகள் மேன்மையானவைகள், உண்மையானவைகள்

மற்றும் முக்கியமானவைகள் என்று அடையாளப்படுத்துவதாக ஆராயாமலே ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவதற்கானவைகளாய் உள்ளன. ஆமென் என்ற வார்த்தையைப் பயன்படுத்துவதென்பது ஒருவரது சொந்த வார்த்தைகள் அதாவது இயேசுவின் சொந்த வார்த்தைகளாய் அறிமுகப் படுத்தப்பட்டதாகும், இதற்கு இணையான யூதப் பயன்பாடு எதுவும் உண்மையில் காண்பிக்கப்படவில்லை.”³யோவா. 8:21-34.